

هرمز آزمون تازه امنیت انرژی جهان

امنیت انرژی در جهان دیگر فقط به میزان تولید و ذخایر نفت و گاز وابسته نیست؛ مسیرهای انتقال، زیرساخت‌های جایگزین، ذخایر راهبردی و توان کشورها برای تغییر الگوی مصرف نیز به بخشی از این معادله تبدیل شده‌اند. بحران تنگه هرمز این واقعیت را بیش از پیش آشکار کرد؛ بحرانی که با وجود نگرانی‌های اولیه درباره جهش شدید نرخ نفت، به‌دلیل استفاده از ذخایر اضطراری، تنوع‌بخشی به منابع و مسیرهای تامین و مدیریت مصرف، اثر اقتصادی آن در بسیاری از بازارها محدودتر از سناریوهای بدبینانه بود. با این حال، آرامش نسبی قیمت‌ها نباید آسیب‌پذیری اقتصادهای وابسته به واردات انرژی را پنهان کند. از آسیا تا اروپا و کشورهای خلیج فارس، دولت‌ها اکنون بیش از گذشته به دنبال مسیرهای جایگزین، توسعه زیرساخت‌ها و کاهش وابستگی خود به گلوگاه‌های انرژی هستند. در این میان، چین با تکیه بر ذخایر، خطوط لوله و فناوری‌های انرژی نو نمونه متفاوتی از تاب‌آوری را به نمایش گذاشته است. آیا بحران هرمز آغاز بازتعریف مفهوم امنیت انرژی در اقتصاد جهانی خواهد بود؟

در برابر بحران‌های آینده نیز دارد. در نخستین در ماه مه ۲۰۲۶، آن یوکانگ، پژوهشگر موسسه تحقیقات اقتصادی و فناوری، اظهار کرد که این بحران توجه پکن را نسبت به آسیب‌پذیری‌های خود در نقاط گلوگاهی افزایش داده است. او تأکید داشت که «چین باید به مسیرهای راهبردی مرتبط با منافع بنیادین خود توجه ویژه‌ای داشته باشد». در نتیجه، اقدامات چین همزمان دو هدف را دنبال کرده است: نخست، مصون‌سازی اقتصاد داخلی در برابر شوک‌های عرضه انرژی و دوم، ایجاد شبکه‌های جدیدی از کشورهایی که به فناوری‌های انرژی چین وابسته هستند. اقدامات آمریکا و ایران که به محدود شدن آزادی کشتیرانی منجر شده، نگرانی‌ها درباره آسیب‌پذیری مسیرهای جایگزین راهبردی، از تنگه لومبیک تا مالاکا، را افزایش داده است. با ادامه ارزیابی پکن از نقاط گلوگاهی احتمالی در آینده، راهبرد تنوع‌بخشی انرژی چین احتمالاً همچنان ادامه خواهد یافت.

سخن پایانی

در نهایت اینکه بسته شدن تنگه هرمز، تفاوت میان کشورهایی را آشکار کرد که از پیش برای مقابله با بحران‌ها آماده شده بودند و کشورهایی که اکنون هزینه بر کردن شکاف‌های ایجادشده را پرداخت می‌کنند. بحران هرمز چه از طریق با تکیه ابزاری از روابط دفاعی و تجاری و چه از مسیر محدودیت‌های مالی که ظرفیت دولت‌ها را فرسوده می‌کند، گستره و محدودیت‌های راهبردهای تنوع‌بخشی کشورها را نشان داد. برای متحدان و شرکا، این بحران یک سناریوی موسوم به «قوی سیاه» بود؛ بحرانی که در این مورد از سوی بازیگری ایجاد شد که خود از پیادهای مستقیم آن تا حد زیادی مصون مانده است. همزمان با افزایش نگرانی‌ها درباره تضمین‌های امنیتی آمریکا و پایبندی نهادهای بین‌المللی، کشورهایی که به‌عنوان یک نقطه عطف راهبردی در محاسبات آینده خود لحاظ خواهند کرد، اگرچه پیامدهای بحران هرمز برای کشورها متفاوت بوده، اما درس آن برای همه یکسان است: امنیت انرژی دیگر صرفاً مسئله‌ای اقتصادی نیست، بلکه به یکی از مولفه‌های اصلی قدرت ژئوپلیتیک تبدیل شده است.

در ماه ژوئن ۲۰۱۷ درصد افزایش داشته است. بانک میزو هو و نومورا نیز پیش‌بینی کرده‌اند که در صورت تداوم افزایش نرخ انرژی، کسری تجاری ژاپن افزایش یافته، تولید ناخالص داخلی کاهش پیدا کند و تورم افزایش یابد.

مواجهه چین با شوک‌های انرژی

برنامه‌ریزی سیاسی چین پیش و در جریان جنگ ایران، بر سه محور استوار بوده: تنوع‌بخشی به منابع تامین انرژی، افزایش ظرفیت تولید داخلی و کنترل جریان تجارت انرژی در خارج از مرزهای این کشور. چین با وجود وابستگی تاریخی به واردات انرژی، نسبت به بسیاری از کشورهای منطقه از تنوع بیشتری در منابع تامین برخوردار بود. اگرچه این کشور در گذشته حدود نیمی از نفت وارداتی خود را از مسیر تنگه هرمز دریافت می‌کرد، اما خطوط لوله شرق سیبری -اقیانوس آرام و خط لوله چین -قزاقستان ظرفیت تامین ۱۸ درصد از کل مصرف نفت را فراهم می‌کنند. این تنوع با ذخایر عظیم نفت خام چین تقویت شده؛ پکن در آغاز دوره بسته شدن تنگه هرمز، ذخایری در حدود ۱۰۱ تا ۱۰۴ میلیارد بشکه نفت خام در اختیار داشت. در این میان گسترش صنعتی و زیرساخت‌های انرژی چین، این کشور را به تامین‌کننده‌ای حیاتی برای تجهیزاتی تبدیل کرده که سایر کشورهای جهان برای کاهش آسیب‌پذیری خود به آنها نیاز دارند. چین ۱۷۰۸ درصد از نفت پالایش شده جهان و ۴۶۰۹ درصد از کل ظرفیت پالایشی منطقه آسیا -اقیانوسیه را در اختیار دارد. بر اساس داده‌های موسسه «امبر» چین ۷۰ درصد خودروهای برقی جهان و ۸۰ درصد پتل‌های خورشیدی و سلول‌های باتری مورد استفاده در جهان را تولید می‌کند. با افزایش خریدهای اضطراری در پی جنگ، صادرات پتل‌های خورشیدی چین در ماه مارس نسبت به ماه قبل دو برابر شد و به ۶۸ گیگاوات رسید؛ رقمی که از مجموع ظرفیت نصب‌شده انرژی خورشیدی ایالت تگزاس با ۵۳۰۶ گیگاوات بیشتر است. پکن همچنین از کنترل‌های صادراتی برای تقویت جایگاه راهبردی خود استفاده کرده است. چین از ماه مارس تا ژوئیه، محدودیت‌هایی بر صادرات سوخت‌های پالایش شده، اسید سولفوریک و هلیوم اعمال کرد. اگرچه تنظیم صادرات کالاهای مرتبط با انرژی اقدامی منحصر به چین نیست، اما اثر تجمعی این سیاست‌ها، توانایی برخی کشورها برای دسترسی به منابع انرژی مورد نیاز را بیش از پیش محدود کرده است. این تحولات پیامدهای راهبردی مهمی برای نحوه درک تهدیدها و آمادگی چین

نرخ نفت برنت در چهارم ماه مه به ۱۱۴٫۴۷ دلار رسید. حتی با وجود بازگشت بخشی از تردهای دریایی، نرخ انرژی همچنان فاصله قابل توجهی با سناریوی پیش‌بینی‌شده برای یک انسداد طولانی مدت هرمز دارد. چند عامل، چرایی افزایش محدود قیمت‌ها را توضیح می‌دهد. برای کاهش فشارهای بازار، کشورهای عضو آژانس بین‌المللی انرژی در ماه مارس مجموعاً ۴۰۰ میلیون بشکه نفت از ذخایر خود آزاد کردند. واردات نفت خام چین همچنان پایین‌تر از سطح سال ۲۰۲۵ باقی مانده است. دولت‌ها همچنین اقداماتی برای کاهش مصرف داخلی انرژی انجام داده‌اند و صادرکنندگان نیز مسیرهای جایگزین انتقال کالاهای خود به بازارهای جهانی را دنبال کرده‌اند.

آسیب‌پذیری آسیا در برابر بازار ملامح انرژی

با توجه به اینکه ۸۳ درصد گاز طبیعی مایع (LNG) عبوری از تنگه هرمز به بازارهای آسیایی اختصاص دارد، بسته شدن این مسیر به تهدیدی برای رشد اقتصادی، ثبات مالی و امنیت انرژی این منطقه تبدیل شده است. در ویتنام، نرخ گازوئیل ۱۰۵ درصد افزایش یافت و در ژاپن نیز نرخ نفت خام ۷۳ درصد بالا رفت. آسیا که تنها ۴ درصد از ذخایر جهانی نفت و گاز را در اختیار دارد، سالانه حدود ۱۰۱ تریلیون دلار سوخت‌های فسیلی وارد می‌کند. ساختار پالایشگاه‌های آسیایی نیز عمدتاً برای فراوری نفت خام خلیج فارس طراحی شده و قراردادهای بلندمدت تامین انرژی، روند تغییر مسیر به سوی منابع جایگزین را دشوارتر کرده است. در شرایط شوک‌های وارده به عرضه انرژی، ژاپن با فشارهای مالی متعارضی روبه‌رو است. سانائت تاکاپچی، نخست‌وزیر ژاپن، در ماه ژوئن چشم‌اندازی برای احیای صنعتی این کشور ارائه کرد که بر سرمایه‌گذاری برنامه‌ریزی‌شده ۲۰۳ تریلیون دلاری در فناوری تا سال ۲۰۴۱ استوار است. در حوزه دفاعی نیز کابینه ژاپن افزایش هزینه‌های نظامی را تصویب کرده و در مسیر دستیابی به هدف اختصاص ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی به بخش دفاعی تا سال ۲۰۲۷ قرار دارد. همچنین در واکنش به پیامدهای منطقه‌ای جنگ ایران، ژاپن از طریق ابتکار «POWER Asia» متعهد شده ۱۰ میلیارد دلار برای کمک به کشورهای آسیایی جهت تامین منابع مورد نیاز و جلوگیری از پیامدهای ثانویه پر زنجیره‌های تامین خود اختصاص دهد. در کنار این تعهدات مالی، عدم قطعیت‌های اقتصاد کلان همچنان پابرجاست. بانک مرکزی ژاپن پیش‌بینی کرده رشد اقتصادی این کشور در سال مالی ۲۰۲۶ کاهش یابد؛ در همین حال، شاخص نرخ تولیدکننده

بحران هرمز نشان داد امنیت انرژی دیگر صرفاً یک مسئله اقتصادی نیست، بلکه به مولفه‌ای ژئوپلیتیکی تبدیل شده و کشورهایی که پیش‌تر مسیرهای تامین، ذخایر و زیرساخت‌ها جایگزین ایجاد کرده‌اند، توان بیشتری برای عبور از شوک‌های جهانی دارند. به گزارش تجارت‌نیوز، نشنال اینترست با انتشار یادداشتی نوشت: در آغاز جنگ ایران، تحلیلگران پیش‌بینی می‌کردند که بسته شدن تنگه هرمز به یک شوک نفتی گسترده منجر شود؛ به گونه‌ای که برخی برآوردهای حداکثری نرخ نفت را تا ۱۸۰ دلار به ازای هر بشکه پیش‌بینی می‌کردند. با وجود افزایش و کاهش‌های مقطعی قیمت‌ها، پیامدهای اقتصادی این بحران تاکنون محدودتر از انتظارها بوده و بیشتر در مناطق خاصی متمرکز شده است. با این حال، این اثر گذاری محدود اقتصادی، دامنه واقعی و نابرابر پیامدهای بحران را پنهان می‌کند؛ بحرانی که در جریانش کشورهایی که از مدت‌ها پیش سازو کارهای حفاظتی و ذخایر احتیاطی ایجاد کرده بودند، موقعیت بهتری داشتند. ایالات متحده به‌دلیل بر خور داری از استقلال نسبی در حوزه انرژی همچنان از یک حاشیه امن بر خور دار است، در حالی که چین طی سال‌های گذشته با تکیه بر پیشرفت‌های فناوریانه، تنوع‌بخشی به منابع تامین و ایجاد ذخایر، وابستگی خود را کاهش داده است. برای متحدان و شرکای امریکا که با کمبودهای شدید انرژی مواجه شده‌اند، بسته شدن هرمز اعتبار نهادها و ائتلاف‌ها و همچنین ثبات مالی کشورها را تحت تأثیر قرار داده است. بازار ارایه‌های ژئوپلیتیکی در مناطق گوناگون اشکال متفاوت، اما مرتبطی پیدا کرده‌اند: خاورمیانه در واکنش به درگیری‌های نظامی جاری به دنبال بازتنظیم آرایش خود، اروپا در حال بازنگری مسیر بلندمدت خود و آسیا درگیر ترکیبی از آسیب‌پذیری انرژی، افزایش هزینه‌های دفاعی و فشارهای مالی فزاینده است. در شرایطی که کشورها برای افزایش تاب‌آوری‌شان در برابر بحران‌ها تلاش می‌کنند، قدرت در اختیار بازیگرانی قرار خواهد گرفت که توانایی جذب شوک‌ها، تثبیت قیمت‌ها و فراهم کردن ظرفیت‌های لازم برای کشورهایی که به دنبال تنوع‌بخشی منابع خود هستند را در اختیار دارند.

بحران اقتصادی جهانی با اثر گذاری محدود

۲۷ فوریه، نرخ نفت برنت به ۷۲٫۸۷ دلار به ازای هر بشکه رسید؛ در حالی که موسساتی مانند بلومبرگ، مورگان استنلی و سیتی پیش‌بینی می‌کردند در صورت تداوم بسته ماندن تنگه هرمز، نرخ نفت می‌تواند به ۱۳۰ تا ۱۸۰ دلار افزایش یابد. پس از بیش از شش ماه بسته ماندن موثر این مسیر حیاتی،

ماموت با «فساپ» وارد تالار شیشه‌ای شد؛

جهش تولید و صادرات در مسیر توسعه

مواد شیمیایی، رنگ و هاردنر از منابع داخلی تأمین می‌شود. فلاح‌نژاد با اشاره به افزایش قیمت مواد اولیه گفت شرکت برای جلوگیری از توقف تولید، بخشی از منابع خود را به ذخیره‌سازی مواد اولیه اختصاص داده و کار گروهی نیز برای پایش مستمر موجودی نقد و مواد اولیه تشکیل شده است. در نیمه نخست سال ۱۴۰۵ بیش از ۲۱۰۶ میلیون کیلوگرم ورق و آهن آلات به ارزش بیش از ۲ هزار میلیارد تومان مصرف شده است.

کانکس و محصولات نوآورانه

کانکس‌های تخصصی یکی دیگر از محورهای رشد فساپ است. براساس اطلاعات ارائه‌شده، شرکت در سال ۱۴۰۴ حدود ۳۵۴ کانکس فروخته، اما برای سال ۱۴۰۵ فروش ۲ هزار دستگاه هدف‌گذاری شده است.

همچنین محصول جدید «اسپس کابین» مورد توجه بازار قرار گرفته است. به گفته تسلیمی، حدود هزار متقاضی برای این محصول ثبت شده و در کمتر از ۲۰ روز، ۲۰ قرارداد فروش آن منعقد شده است. مدیرعامل شرکت تأکید کرد ثبت متقاضی به معنای فروش قطعی نیست و فرآیند قرارداد و تحویل باید طی شود.

صادرات در مسیر ۴۰ درصد

توسعه بازارهای خارجی نیز در برنامه فساپ جایگاه ویژه‌ای دارد. براساس اطلاعات ارائه‌شده، قراردادهای فروش و حساب‌های صادراتی شرکت در سال جاری حدود ۵۰۱۳ میلیون دلار بوده و نزدیک به ۲۰ درصد فروش شرکت از بازارهای صادراتی حاصل شده است.

احمد نظری، عضو هیئت‌مدیره سازه پوشش ماموت، گفت شرکت قصد دارد سهم صادرات را تا سال ۱۴۰۹ به ۴۰ درصد فروش کل برساند. ارمنستان، افغانستان و عراق از بازارهای فعلی شرکت عنوان شدند و توسعه بازارهایی مانند روسیه نیز در حال بررسی است.

به گفته وی، استراتژی شرکت تنها پاسخ به تقاضای موجود نیست، بلکه ایجاد تقاضای جدید، توسعه محصولات، ایجاد کانال‌های فروش تازه و افزایش وفاداری مشتریان نیز دنبال می‌شود.

ارزش گذاری ۳۸ همتی

در بخش ارزش‌گذاری، شرکت تأمین سرمایه دماوند با استفاده از روش‌هایی مانند تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران، تنزیل سود تقسیمی، نسبت قیمت به سود و خالص ارزش روز دارایی‌ها، ارزش حقوق صاحبان سهام فساپ را حدود ۳ هزار و ۸۱۰ میلیارد تومان برآورد کرد.

براساس این محاسبات، ارزش کارشناسی هر سهم حدود ۵ هزار و ۱۷۸ ریال، معادل تقریبی ۵۱۸ تومان اعلام شد. این رقم ارزش کارشناسی سهم است و لزوماً به معنای قیمت نهایی عرضه اولیه نیست.

با ورود «فساپ» به بورس، گروه صنعتی ماموت عملاً نخستین گام خود را برای حضور گسترده‌تر در بازار سرمایه برمی‌دارد؛ حضوری که قرار است در کنار شفافیت مالی و حاکمیت شرکتی، مسیر توسعه تولید، تنوع محصولات و افزایش سهم صادراتی این مجموعه را نیز دنبال کند.

براساس اطلاعات ارائه‌شده در نشست، فساپ در سال ۱۴۰۴ حدود ۲۷ درصد از بازار داخلی ساندویچ‌پانل را در اختیار داشته و برنامه شرکت افزایش این سهم به ۴۶ درصد تا سال ۱۴۰۹ است.

تسلیمی همچنین از اجرای بیش از ۲۶۰۰ پروژه سازه فولادی خبر داد و گفت محصولات جدیدی مانند نیروگاه برق سیار، آب‌شیرین‌کن سیار، دیتاسنتر سیار، کانکس ضد حریق و اتاق نجات معدن در سبد محصولات شرکت قرار گرفته‌اند.

جهش درآمد و سودآوری

عملکرد مالی شرکت نیز از محورهای اصلی نشست معارفه بود. صادق فلاح‌نژاد، معاون مالی سازه پوشش ماموت، اعلام کرد درآمد عملیاتی شرکت از حدود ۳۹۶ میلیارد تومان در سال ۱۴۰۲ به نزدیک ۵ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۴ رسیده است.

همچنین سود خالص شرکت از ۳۴ میلیارد تومان در سال ۱۴۰۲ به ۳۳۱ میلیارد تومان در سال ۱۴۰۳ افزایش یافت و در سال ۱۴۰۴ به حدود ۵۰۰ میلیارد تومان رسید.

سرمایه فعلی شرکت ۷۳۷ میلیارد تومان اعلام شده است. این سرمایه در اردیبهشت ۱۴۰۵ از محل سود انباشته و مطالبات حال‌شده سهامداران افزایش یافت.

فلاح‌نژاد فروش ۱۴۰۷ هزار میلیارد تومانی را هدف شرکت برای سال ۱۴۰۵ عنوان کرد. براساس برنامه‌های بلندمدت، فروش ساندویچ‌پانل در سال ۱۴۰۹ به ۴۳ همت پیش‌بینی شده و فروش سازه‌های فولادی و کانکس نیز به ترتیب حدود ۱۰۶ و ۸۰۲ همت هدف‌گذاری شده است.

مدیران شرکت تأکید کردند این ارقام، اهداف و برآوردهای مدیریتی هستند و تحقق آنها به شرایط بازار، هزینه مواد اولیه، ظرفیت تولید، نرخ فروش و سایر متغیرهای اقتصادی بستگی دارد.

تاب‌آوری زنجیره تأمین

یکی از محورهای مورد تأکید مدیران فساپ، مدیریت زنجیره تأمین بود. براساس توضیحات ارائه‌شده، مواد اولیه اصلی شرکت از جمله ورق، آهن‌آلات،

آغاز حضور ماموت در بازار سرمایه

محمد مومنی، مدیرعامل گروه ماموت، ورود سازه پوشش به بورس را نتیجه بیش از سه سال برنامه‌ریزی عنوان کرد و گفت ورود به بازار سرمایه یک تصمیم یک‌شبه نبوده و بیش از عرضه اولیه، الزامات حاکمیت شرکتی و ساختارهای مدیریتی مورد بررسی قرار گرفته است.

به گفته وی، جدایی مالکیت از مدیریت، ایجاد ساختارهای مستقل مدیریتی و تقویت کمیته‌هایی مانند حسابرسی، ریسک، جبران خدمات و تطبیق از جمله اقداماتی بوده که در مسیر ورود شرکت به بازار سرمایه انجام شده است.

مومنی با اشاره به فعالیت گروه ماموت در حوزه‌های مختلف صنعتی و خدماتی، تأکید کرد عرضه «فساپ» آغاز مسیر حضور این گروه در بازار سرمایه خواهد بود و سهامدار عمده پس از عرضه نیز در کنار شرکت باقی خواهد ماند. وی همچنین از تمرکز گروه بر توسعه فناوری، هم‌افزایی میان شرکت‌ها، رشد پایدار و ارتقای جایگاه صنعتی خبر داد.

ساندویچ‌پانل؛ محصول راهبردی فساپ

نعمت‌الله تسلیمی، مدیرعامل سازه پوشش ماموت، در تشریح سابقه فعالیت شرکت اظهار کرد: فعالیت‌های گروه ماموت در حوزه ساندویچ‌پانل از سال‌های ابتدایی شکل‌گیری این گروه آغاز شده و در ادامه با ایجاد شرکت سازه سوله ماموت، تولید سازه‌های فولادی نیز توسعه پیدا کرده است.

در سال ۱۴۰۲ با هدف ایجاد هم‌افزایی میان حوزه‌های سازه فولادی، ساندویچ‌پانل و کانکس، نام شرکت به سازه پوشش ماموت تغییر کرد. توسعه ساختمان‌های پیش‌ساخته و پروژه‌های EPC نیز از سال ۱۴۰۳ در دستور کار قرار گرفت. اکنون ساندویچ‌پانل محصول اصلی شرکت محسوب می‌شود و بیش از ۶۰ درصد سبد درآمدی فساپ در نیمه نخست سال ۱۴۰۵ را تشکیل داده است. ظرفیت اسمی تولید این محصول حدود ۶ میلیون مترمربع در سال اعلام شده و تولید واقعی شرکت در سال ۱۴۰۴ به ۲۰۷۵ میلیون مترمربع رسید. برای سال ۱۴۰۵ نیز تولید ۳۰۲۱ میلیون مترمربع هدف‌گذاری شده که حدود ۱۷ درصد بیشتر از سال گذشته است.

شرکت سازه پوشش ماموت با نماد معاملاتی «فساپ» در آستانه ورود به بورس تهران قرار گرفته؛ رویدادی که نخستین حضور یک شرکت از گروه صنعتی ماموت در بازار سرمایه به‌شمار می‌رود. مدیران این مجموعه در نشست معارفه، از برنامه افزایش سهم بازار ساندویچ‌پانل، توسعه محصولات پیش‌ساخته و کانکس‌های تخصصی، گسترش صادرات و دستیابی به فروش ۱۴۰۷ هزار میلیارد تومانی در سال ۱۴۰۵ خبر دادند؛ برنامه‌ای که در صورت تحقق، جایگاه این شرکت را در صنعت ساخت‌وساز صنعتی بیش از پیش تقویت خواهد کرد.

شرکت سازه پوشش ماموت در نشست معارفه خود، آخرین وضعیت تولید، عملکرد مالی، برنامه‌های توسعه‌ای و چشم‌انداز بازار را برای فعالان بازار سرمایه تشریح کرد. براساس برنامه اعلام‌شده، ۱۵ درصد از سهام این شرکت در بورس تهران عرضه خواهد شد و «فساپ» به‌عنوان نخستین نماینده گروه صنعتی ماموت وارد تالار شیشه‌ای می‌شود.

